

[Finansministeren.]

større Klarhed paa dette Punkt har jeg ligeledes i Folketingsudvalget afgivet Tilsagn om, at der fra Finansministeriet vil fremkomme en officiel Udtalelse, hvori man søger at gøre alle eventuelle Købere af Ejendomme klar over, at de løber denne Risiko; man skulde derved i det Omfang, hvori det nu er praktisk gørligt, forhindre, at nogen køber en Ejendom under urigtige Forudsætninger.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Administratorer samt Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillæggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og Nr. 406 af 28. August 1945.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1919).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov angaaende Administratorer samt Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillæggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og Nr. 406 af 28. August 1945, saaledes som dette Forslag er vedtaget af Folketinget den 29. Maj.

I § 6, Stk. 2, i 2det Straffelovstillæg af 28. August 1945, den egentlige Værnemagerlov, er det bestemt, at Retten for at sikre den mistænkte eller domfældtes Bødeansvar kan træffe Bestemmelse om, at den paagældendes Formue eller Forretningsvirksomhed midlertidig skal sættes under Forvaltning, saaledes at der af Retten beskikkes en Administrator. Efter Bestemmelserne i Lovens § 11, Stk. 5, og § 18 kan en saadan Forvaltning ogsaa etableres for at sikre Statens Konfiskationskrav, ligesom der kan anvendes Forvaltning i de Værnemagersager, i hvilke der rejses Tiltale efter § 15 eller § 16 i 1ste Straffelovstillæg af 1. Juni 1945. Efter Værnemagerlovens § 6, Stk. 2, fastsættes de

nærmere Regler for den her omhandlede Forvaltning af Justitsministeren. Udarbejdelsen af disse Regler har imidlertid vist sig at være vanskeligere og mere kompliceret, end man paa Forhaand havde regnet med. Der har derfor fundet en Række Drøftelser Sted mellem Repræsentanter for de interesserede Myndigheder, og under disse Forhandlinger viste det sig, at man ikke mente at kunne naa til en tilfredsstillende Ordning uden yderligere Lovgivning. Det foreliggende Lovforslag bygger da i Hovedsagen paa Resultatet af de Drøftelser, der, som jeg har nævnt, har fundet Sted mellem Repræsentanter for de forskellige Ministerier.

Jeg skal nævne Hovedpunkterne i Lovforslaget. § 1 indeholder Reglerne for, hvem der kan beskikkes, og hvem der er udelukket fra at beskikkes som Administratorer. Efter Værnemagerlovens § 6 beskikkes Administratorerne jo af Retten. Der dannes hurtigt den Praksis, som ærede Medlemmer maaske vil erindre, idet det har været en Del omtalt i Bladene, at Retten i de fleste Tilfælde beskikkede den sigtedes egen Sagfører som Administrator, antagelig ud fra den i og for sig rigtige Betragtning, at denne Sagfører var den, der bedst var inde i den paagældende Virksomheds Forhold og derfor havde bedst Udsigt til at opnaa et godt Resultat af Forvaltningen. Denne Praksis har givet Anledning til nogen Kritik i Dagspressen og paa anden Maade. Jeg vil gerne i den Anledning fremhæve, at der ikke for Justitsministeriet foreligger Oplysninger om, at Administratorer af denne Art ikke skulde have udført deres Hverv paa betryggende Maade. Selv om man imidlertid maa gaa ud fra, at denne Ordning ikke indeholder nogen Fare for, at Administrationen ikke skulde foregaa paa fuldt betryggende Maade — og det tror jeg ikke, denne Ordning gør, fordi ingen ordentlig Sagfører, naar han er beskikket som Administrator for sin Klient, vilde undlade at meddele Klienten, at nu maa Klienten regne med, at nu har han, Administratoren, Ansvar over for det offentlige —, har jeg alligevel ment, at Sagførerstanden er bedst tjent med, at enhver Mulighed for Mistillid til dens Varetagelse af de Hverv, der bliver den paalagt, paa Forhaand udelukkes. Jeg har derfor ment, det var bedst, at man gik bort fra denne Praksis saaledes, at for Fremtiden kan den paagældendes egen Sagfører eller beskikkede og valgte Forsvarer ikke beskikkes som Administrator.

De positive Krav, der stilles for at kunne blive beskikket som Administrator, er i øvrigt, at man skal have Indfødsret, være